

a, spurgte, om det var nok for at naae en Livrente af 25 Rd. at tilskyde det nævnte aarlige Beløb i 20 Aar fra 30 Aars Alderen af. Der-til skal jeg svare, at det er ikke nok; Indstudet maa vedblive, indtil man begynder at nyde Pensionen. Særligt kan man jo, som jeg før bemærkede, let erkjendige sig om disse Forhold ved at efterse Tabellerne. Naar Indstudene begynde i en yngre Alder, blive de endnu mindre. Vel hører jeg det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Petersen) sige, at de, der kunne gjøre saadanne Indstud, ere ikke saa trængende. Ja, men Sagen er, at der er Folk, som kunne gjøre saadanne Indstud, naar de vide, at det kan hjælpe dem i Fremtiden, men som ogsaa kunne forbruge Beløbet, naar de ikke have den Tro, at Indstudene ville blive dem til nogen væsentlig Hjælp i Fremtiden. Derfor kalder jeg vort Forslag en mægtig Spore til Selvhjælp.

Holstein-Ledreborg: Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister opfattede, hvad jeg havde sagt, som en Beshyldning mod den nærværende Regjering for ikke at have forelagt Love om Lønningsforhøielse til de Menige og Invaliderne. Det er naturligvis slet ikke Tilfældet; ialtfald har jeg ikke ment det. Hvad jeg har gjort opmærksom paa, er, at vi ikke kunde bringe den Regjering, der gif forud for den nuværende — jeg maa dog sige, at den er for en Del flydt over i den nærværende, saa nogen skarp Adskillelse kan der ikke gjøres — til at hjælpe de Menige, førend Initiativet med megen Kamp og store Besværigheder maatte tages af Folkethinget. Og den nuværende Regjering har, efterat den endelig havde taget Sagen i sin Haand, gjort det paa en saadan Maade, at den tydelig viste, at den ansaa Forbedringen af de høiere Embedsmænds Gager for langt vigtigere end en Hjælp til de Menige og Invaliderne, idet den nemlig har holdt stærkt paa en Forbindelse mellem Hjælpen til disse og en Forhøielse af Lønningerne til hine. Det er det, jeg har gjort opmærksom paa, og det er, tror jeg, saa klart, at ikke engang den høitærede Minister tænker paa at modsig det. Jeg spørger, om det ikke netop viser, hvad jeg vilde vise, at Interessen for de høiere lønrede Embedsmænd er saa stor, at man med Glæde lader den Mand, der ikke har det Nødvendige, vente, indtil de Mænd, der trænge mindre, kunne faae et Lønningsstillæg og altsaa benytte Nøgles Nød til at hjælpe Andre.

M. C. Christensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal fremkomme med. Det forekommer mig, at der er den Feil ved Lovforslaget, at det ikke vil komme til at gavne de daarligere og tyndest befolkede Egne det Allermindste, skjøndt det er dem, der trænge haardest til Hjælp. I min Egn f. Ex. møder man kun meget lidt til

Valg af Sogneraad, og jeg veed, at der ved Folkethingvalg ikke engang er mødt det halve Antal Velgere. Der har nu været udtalt, at Forslaget skulde være en Spore til Selvhjælp; men en saadan forekommer mig ikke at være nødvendig, da de fleste Arbeidere ere saa slittige og stræbsomme, at de ikke engang tør spille Tiden med at udøve deres Valgret.

M. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgkreds): Jeg vil kun gjøre et Par korte Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) før sagde. Han udtalte nu tydeligt, at at man i § 4 sammenblander almindelig Fattighjælp og Understøttelse til Selvhjælp. Altsaa har han for anden Gang kaldt den Hjælp, som gives efter § 4, for almindelig Fattighjælp, hvilket var det, jeg hævdede, da jeg første Gang havde Ordet, og jeg har altsaa ikke den Gang taget feil i min Opfattelse af det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til min Opfattelse af de Fattiges Kasse, og navnlig naar jeg mente, at man havde Banstørelighed ved at se, hvad disse Kasser havde udrettet; men jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem kan være uenig med mig om, at de have udrettet overordentlig lidt af, hvad man troede, de kunde udrette, og det er fra denne saa rige Erfaring jeg gaar ud, naar jeg mener, at en Udvidelse af disse Kasser heller ikke vil føre til de Resultater, man venter sig deraf. Hvad der igjen idag, navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Petersen), er blevet udtalt om de frivillige Gaver, skal jeg ikke komme ind paa, jeg har flere Gange udtalt min Mening derom heri Thinget, og jeg har i den Henseende fundet Støtte hos Medlemmer, hvis Autoritet jeg tillægger saamegen Vægt, at jeg her kun skal sige, at jeg fastholder min tidligere Betragtning af hele dette Spørgsmaal. At „notoriske Lediggængere“ — det var det Udtryk, som det ærede Medlem for Aarhus (Singerslev) brugte — skulde kunne faae Hjælp efter § 4, tillader jeg mig at benegte. (Singerslev: Jeg sagde: Alle Andre end dem efter §§ 2 og 3!) Det er ligesaa umuligt, at „alle Andre“ skulde kunne gaae ind under Loven, thi der vælges jo en Bestyrelse, som kender de Bedkommendes Livsforhold, og som har en ligefrem Ret til at skjønne over, om de ere Værdige eller Uværdige. En saadan Bestyrelse vil ikke gaa saa vidt, at den under § 4 optager endogsaa notoriske Lediggængere.

P. C. Olsen: Jeg ønskede kun at sige et Par Ord i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein Ledreborg) fremsatte med Hensyn til flere af Regjeringen indbragte Love. Det ærede Medlem sagde, at Regjeringen havde gjort det til Betingelse for at give Sol-